

СИНТЕЗОВАНИЙ ТЕКСТ

БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ УГОД ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, З МЕТОЮ ПРОТИДІЇ РОЗМИВАННЮ БАЗИ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ВИВЕДЕННЮ ПРИБУТКУ З-ПІД ОПОДАТКУВАННЯ

ТА

КОНВЕНЦІЇ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ ТА УРЯДОМ РЕСПУБЛІКИ ФІНЛЯНДІЯ ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОДАТКОВИХ УХИЛЕНЬ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ І МАЙНО

Загальне застереження до синтезованого тексту

У цьому документі представлений синтезований текст щодо застосування Конвенції між Урядом України та Урядом Республіки Фінляндія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал, вчиненої 14 жовтня 1994 року (далі – Конвенція), з урахуванням змін, внесених відповідно до Багатосторонньої Конвенції про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування, підписаної Україною 23 липня 2018 року та Республікою Фінляндія 07 червня 2017 року (далі – Багатостороння Конвенція).

Документ був підготовлений на основі позиції України в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиції Республіки Фінляндії в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 25 лютого 2019 року. Ці позиції в рамках Багатосторонньої Конвенції підлягають змінам, передбаченим у Багатосторонній Конвенції. Зміни, внесені до позицій в рамках Багатосторонньої Конвенції, можуть змінити вплив Багатосторонньої Конвенції на цю Конвенцію.

Єдиною метою цього документа є полегшення розуміння застосування Багатосторонньої Конвенції до Конвенції, і він не є джерелом права. Автентичні юридичні тексти Конвенції та Багатосторонньої Конвенції мають переважну силу і залишаються юридичними текстами, що підлягають застосуванню.

Положення Багатосторонньої Конвенції, які застосовуються до положень Конвенції, зазначені в таблицях по тексту цього документа в контексті відповідних положень Конвенції. Таблиці, що містять положення Багатосторонньої Конвенції, загалом були вставлені відповідно до порядку положень Модельної податкової конвенції ОЕСР в редакції 2017 року.

Зміни до тексту положень Багатосторонньої Конвенції були внесені для забезпечення відповідності термінології, що використовується в Багатосторонній Конвенції, та термінології, що використовується в Конвенції (термін «Угода про оподаткування, на яку поширюється дія цієї Конвенції» змінено на «Конвенція», а «Договірні юрисдикції» – на «Договірні держави»), з метою полегшення розуміння положень Багатосторонньої Конвенції. Зміни до термінології покликані покращити тлумачення документа та не змінюють зміст положень Багатосторонньої Конвенції.

У всіх випадках посилання на положення Конвенції чи на Конвенцію слід розуміти як посилання на Конвенцію з урахуванням змін відповідно до положень Багатосторонньої Конвенції за умови, що такі положення Багатосторонньої Конвенції набрали чинності.

Посилання:

Автентичний юридичний текст Багатосторонньої Конвенції можна знайти за посиланням:

Багатостороння Конвенція:

<http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>

Конвенція в Україні:

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/246_621#Text

Конвенція у Республіки Фінляндія:

<https://www.finlex.fi/fi/sopimukset/sopsteksti/1995/19950082>

Позиція України в рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 8 серпня 2019 року, та позиція Республіки Фінляндія в рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 25 лютого 2019 року, знаходяться на сайті Депозитарію Багатосторонньої Конвенції (ОЕСР): <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Набрання чинності положень Багатосторонньої Конвенції:

Положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до Конвенції, не набирають чинності в ті самі дати, що і початкові положення Конвенції. Кожне з положень Багатосторонньої Конвенції може набрати чинності в різні дати залежно від видів податків (податки, утримані у джерела, чи інші податки, що стягуються) та рішень, прийнятих Україною та Республікою Фінляндія в їх позиціях в рамках Багатосторонньої Конвенції.

Дати передачі на зберігання ратифікаційних грамот: 08 серпня 2019 року – для України та 25 лютого 2019 року – для Республіки Фінляндія.

Набрання чинності Багатосторонньою Конвенцією: 01 грудня 2019 року – для України та 01 червня 2019 року – для Республіки Фінляндія.

Якщо інше не зазначено деінде в цьому документі, положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до Конвенції, набирають чинності:

В Україні:

- стосовно податків утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 01 січня або після 01 січня 2020 року; та

- стосовно всіх інших податків, для податків, що стягуються Договірною Державою у податкових періодах, які починаються з 01 червня або після 01 червня 2020 року;

У Республіці Фінляндія:

- стосовно податків утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 01 січня або після 01 січня 2020 року; та

- стосовно всіх інших податків, для податків, що стягуються Договірною Державою у податкових періодах, які починаються з 01 січня або після 01 січня 2021 року.

**КОНВЕНЦІЯ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ ТА УРЯДОМ РЕСПУБЛІКИ ФІНЛЯНДІЯ
ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ПОДАТКОВИХ УХИЛЕНЬ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ І МАЙНО**

Уряд України і Уряд Республіки Фінляндія,

~~[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції] [бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно,]~~

Пункт 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції замінює текст в преамбулі Конвенції, що стосується наміру усунути подвійне оподаткування:

**СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО
ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦЬОЇ КОНВЕНЦІЇ**

Маючи намір усунути подвійне оподаткування стосовно податків, на які поширюється дія цієї [Конвенції], без створення можливостей для повного звільнення від оподаткування або зменшення оподаткування шляхом податкового ухилення або уникнення (у тому числі, шляхом неправомірного використання угод з метою отримання пільг, передбачених цією [Конвенцією], задля отримання непрямої вигоди резидентами третіх юрисдикцій),

домовились про таке:

**Стаття 1
ОСОБИ, ДО ЯКИХ ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ КОНВЕНЦІЯ**

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

**Стаття 2
ПОДАКТИ, НА ЯКІ ПОШИРЮЄТЬСЯ КОНВЕНЦІЯ**

1. Ця Конвенція застосовується до податків на доходи і майно, що стягується від імені Договірної Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доход і майно вважаються усі податки, що справляються від загальної суми доходів, від загальної суми майна або з окремих елементів доходу або майна, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна, а також податки, що стягуються з доходів від приросту вартості майна.

3. Ця Конвенція поширюється на такі існуючі види податків:

- а) у Фінляндії:
 - (i) державні прибуткові податки;
 - (ii) корпоративний податок на доход;
 - (iii) комунальний податок;
 - (iv) церковний податок;
 - (v) податок, утримуваний у джерела з процентів;

- (vi) податок, утримуваний у джерела з доходів нерезидентів;
- (vii) державний податок на капітал;

(надалі «фінський податок»);

b) в Україні:

- (i) податок на доходи підприємств;
- (ii) прибутковий податок з громадян; і
- (iii) місцеві податки на доход, що стягується згідно з Декретом «Про місцеві податки»;

(надалі «український податок»).

4. Якщо новий податок на доход або на майно вводиться в Договірній Державі після дати підписання Конвенції, Конвенція буде застосовуватись також і до такого податку. Компетентні органи Договірних Держав вирішуватимуть шляхом двосторонньої домовленості, чи є податок, представлений в обох Договірних Державах, одним із тих, до яких буде застосовуватись Конвенція згідно з попереднім реченням.

5. Конвенція застосовується також до будь-яких ідентичних або аналогічних податків, що згадані в пунктах 1 і 2, які будуть стягуватися після дати підписання цієї Конвенції в доповнення або замість податків, до яких застосовується Конвенція згідно з цими пунктами. Компетентні органи Договірних Держав будуть повідомляти один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їх відповідних законах щодо оподаткування.

Стаття 3 ЗАГАЛЬНІ ВИЗНАЧЕННЯ

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо інше не впливає з контексту:

- a) термін «Фінляндія» означає Республіку Фінляндію і, використаний у географічному значенні, означає територію Республіки Фінляндія і будь-яку прилеглу акваторію територіальних вод Республіки Фінляндія, де згідно з законодавством Фінляндії і згідно з міжнародним законодавством здійснюються права Фінляндії стосовно розвідки та видобутку природних ресурсів морського дна, підґрунтя і морських надр;
- b) термін «Україна» означає Україну і, використаний у географічному значенні, означає територію України і будь-яку прилеглу акваторію територіальних вод України, де згідно з законодавством України і згідно з міжнародним законодавством здійснюються права України стосовно розвідки та видобутку природних ресурсів морського дна, підґрунтя і морських надр;
- c) терміни «Договірна Держава» і «друга Договірна Держава» означають, залежно від контексту, Фінляндію або Україну;
- d) термін «особа» означає фізичну особу, компанію чи будь-яке інше об'єднання осіб;

- e) термін «компанія» означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яке інше об'єднання, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;
- f) терміни «підприємство Договірної Держави» і «підприємство другої Договірної Держави» означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;
- g) термін «громадянин» означає:
 - (i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;
 - (ii) будь-яку юридичну особу, товариство чи асоціацію, що одержала свій статус згідно з чинним законодавством Договірної Держави;
- h) термін «міжнародне перевезення» означає будь-яке перевезення морським чи повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське чи повітряне судно експлуатується виключно між пунктами, розташованими в другій Договірній Державі;
- i) термін «компетентний орган» означає:
 - (i) у Фінляндії - Міністерство фінансів, його повноважного представника чи орган, визначений Міністерством фінансів як компетентний орган;
 - (ii) в Україні - Міністерство фінансів або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, має те значення, яке надається законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється Конвенція, якщо з контексту не випливає інше.

Стаття 4 РЕЗИДЕНЦІЯ

1. Для цілей цієї Конвенції термін «резидент Договірної Держави» означає будь-яку особу, яка за законодавством даної Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі її місця проживання, постійного місця перебування, місця знаходження її керівного органу, місця заснування (реєстрації) або при наявності інших аналогічних підстав. Термін також включає саму Договірну Державу, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади і органи, установлені ними. Цей термін, разом з тим, не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в даній Державі тільки стосовно доходів з джерел в цій Державі або стосовно майна, що в ній знаходиться.

2. Якщо на підставі положень пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

- a) вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має постійне місце проживання; якщо особа має постійне місце проживання в обох Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має найбільш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

- b) якщо така Держава, в якій зазначена особа має центр життєвих інтересів, не може бути визначена, або зазначена особа не має постійного місця проживання в жодній з обох Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона звичайно проживає;
 - c) якщо особа звичайно проживає в обох Державах або не проживає в жодній з них, така особа вважається резидентом тієї Держави, громадянином якої вона є;
 - d) якщо особа є громадянином обох Держав або не є громадянином жодної з них, компетентні органи обох Договірних Держав регулюють вирішення цього питання за взаємною згодою.
3. Якщо відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, тоді вона вважається резидентом тієї Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

Стаття 5 ПОСТІЙНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО

1. Для цілей цієї Конвенції термін «постійне представництво» означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.
2. Термін «постійне представництво», зокрема, включає:
- a) місцезнаходження керівних органів;
 - b) філіал;
 - c) контору;
 - d) фабрику;
 - e) майстерню;
 - f) приміщення, що використовується як торговельна точка; і
 - g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь які інші місця видобутку природних ресурсів.
3. Будівельний майданчик або будівництво, монтажний або складальний об'єкт або контрольна діяльність, що пов'язана з ними, є постійними представництвами лише в тому разі, якщо такі майданчик, об'єкт або діяльність існують більш дванадцяти місяців. Використання установки або споруди, або бурильного устаткування, або морського судна для розвідки природних ресурсів створює постійні представництва за умови, якщо таке використання триває протягом терміну, більшого шести місяців.
4. Незважаючи на попередні положення даної статті, термін «постійне представництво» не включає:
- a) використання споруд виключно з метою зберігання, показу або разової поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

- b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, з єдиною метою зберігання, показу або разової поставки;
- c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;
- d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;
- e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;
- f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до е), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має допоміжний або підготовчий характер.

5. Якщо, крім агента з незалежним статусом, про якого йдеться в 6-му пункті, інша особа, незалежно від положень пунктів 1 і 2, діє в Договірній Державі від імені підприємства другої Договірної Держави; то це підприємство в першій згаданій Державі, якщо:

- a) вона має і постійно використовує в цій першій згаданій Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, якщо діяльність такої особи не обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту; або
- b) вона не має таких повноважень, але звичайно утримує в цій першій згаданій Державі запас товарів або виробів, з яких здійснюється регулярна поставка товарів або виробів від імені підприємства.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює комерційну діяльність у цій Державі через брокера, комісонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави, або є компанією, яка здійснює свою комерційну діяльність у цій другій Державі (або через постійне представництво, або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Стаття 6

ДОХОДИ ВІД НЕРУХОМОГО МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доходи від сільськогосподарської або лісової експлуатації), яке знаходиться в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. а) Термін «нерухоме майно» згідно з положеннями підпунктів b) і c) тлумачиться відповідно до законодавства Договірної Держави, в якій знаходиться зазначене майно.

б) Термін «нерухоме майно» у будь-якому випадку включає будівлі, майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському або лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні і фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів.

с) Морські і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Якщо володіння акціями чи іншими корпоративними правами в компанії дає право власнику таких акцій чи корпоративних прав на участь у нерухомому майні компанії, то доход від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі таких прав на участь оподатковується в тій Договірній Державі, в якій знаходиться нерухоме майно.

5. Положення пунктів 1 і 3 застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7 ПРИБУТОК ВІД КОМЕРЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки таке підприємство не здійснює комерційну діяльність в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо ж підприємство здійснює комерційну діяльність як вказано вище, прибуток підприємства може оподатковуватися в другій Державі, але тільки в тій частині, що стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство Договірної Держави здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло цілком незалежно щодо підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається вирахування витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, незалежно від того, чи понесені ці витрати в Державі, де розташоване постійне представництво, чи поза її межами. Проте, такі вирахування не дозволяються відносно сум (інших, ніж ті, що направлені на покриття фактичних витрат), якщо будь-які з них сплачуються постійним представництвом підприємству або будь-якому іншому його підрозділу як роялті, гонорари або інші подібні платежі в обмін за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги або за управління, чи, за винятком випадків з банківськими установами, як проценти за позичку, надану підприємством постійному представництву.

4. Якщо інформація, що доступна даним податковим органам в Договірній Державі,

недостатня для визначення прибутку, що відноситься до постійного представництва підприємства другої Договірної Держави, розташованого в першій згаданій Державі, або якщо інформація, що визначає такі прибутки, недоступна цим податковим органам, то такий прибуток може бути визначений в Договірній Державі, в якій знаходиться це постійне представництво, за власним розсудом або за допомогою проведення оцінки цими органами відповідно до податкового законодавства і адміністративної практики нижчезгаданої Держави, за умови, що результати цього розсуду або цієї оцінки будуть відповідати принципам, що містяться у цій статті.

5. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки цим постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 8 МОРСЬКИЙ ТА ПОВІТРЯНИЙ ТРАНСПОРТ

1. Прибутки підприємства Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях підлягають оподаткуванню лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

- a) дохід від оренди порожніх морських або повітряних суден; і
- b) прибутки від використання, утримання або оренди контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів;

якщо така оренда або таке використання, утримання або оренда, в залежності від обставин, є разовою по відношенню до експлуатації морських або повітряних перевезеннях.

3. Положення пунктів 1 і 2 застосовуються також і на прибутки, одержані від участі у пулі, спільному підприємстві чи в міжнародній організації по експлуатації транспортних засобів.

Стаття 9 АСОЦІЙОВАНІ ПІДПРИЄМСТВА

1. Якщо:

- a) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або
- b) одні і ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства Договірної Держави та підприємства іншої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних чи фінансових стосунках створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який поза цими умовами міг би бути нарахований одному з цих підприємств, але з причин наявності цих умов не був нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і, відповідно, оподаткований.

2. Якщо Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яким підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені за вимогою першої Договірної Держави, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна внести відповідне коректування нарахованого в ній податку на цей прибуток, якщо ця інша Держава вважає такі зміни законними. При визначенні такого коректування, будуть враховані інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав будуть консультуватися один з одним при необхідності.

Стаття 10 ДИВІДЕНДИ

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі. Ці дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником дивідендів, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

- a) 5 процентів валової суми дивідендів, якщо фактичним власником є компанія (на відміну від товариства), що безпосередньо володіє мінімум 20 процентами капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;
- b) 15 процентів валової суми дивідендів в усіх інших випадках.

2. Незважаючи на положення пункту 1, поки фізична особа - резидент у Фінляндії - має право на податковий кредит щодо дивідендів, що сплачуються компанією - резидентом в Фінляндії, доти дивіденди, які сплачуються компанією - резидентом в Фінляндії резиденту України, підлягають оподаткуванню тільки в Україні, якщо одержувач є фактичним власником дивідендів.

3. Незважаючи на положення пункту 1, дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом України, компанії, яка є резидентом Фінляндії і яка є фактичним власником дивідендів, підлягають звільненню від українського податку, якщо:

- a) інвестиційна гарантія надається Фінською Радою по Гарантіям під інвестуємий капітал, відносно якого сплачуються дивіденди, або під дивіденди, що сплачуються; або
- b) інвестуємий капітал (інший ніж в галузі ігрового бізнесу, шоу-бізнесу або посередницької діяльності, або аукціонів), відносно якого сплачуються дивіденди, у розмірі не менше одного мільйона (1,000,000) доларів США або його еквівалент у фінських марках, і одержувач володіє, принаймні, 50 процентами уставного капіталу

компанії, що сплачує дивіденди.

Звільнення в рамках цього пункту дозволяється стосовно дивідендів, що виплачуються за будь-який податковий рік за період, коли вищезгадана гарантія знаходиться в чинності, або, якщо такої гарантії немає, стосовно дивідендів, що виплачуються за перші три роки, наступні за роком, під час якого була здійснена інвестиція, або в будь-якому випадку за будь-який більш тривалий період, згідно з податковим законодавством України, що стосується звільнення зовнішніх дивідендів, або звільнення прибутків українських підприємств із зарубіжними інвестиціями, якщо дивіденди виплачуються із звільнених прибутків.

4. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють порядок застосування положень пунктів 1 і 2. Положення зазначених пунктів не застосовуються до оподаткування компанії відносно прибутків, із яких сплачуються дивіденди.

5. Термін «дивіденди» при використанні в цій статті означає доходи від акцій, чи інших прав, які не є борговими зобов'язаннями, що дають право на участь у прибутках, а також дохід від інших корпоративних прав, який підпадає такому ж оподаткуванню, як дохід від акцій відповідно до законодавства тієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

6. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачується дивіденди, дійсно відноситься до таких постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, в залежності від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

7. Якщо компанія-резидент Договірної Держави одержує прибуток або дохід з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком випадків, якщо ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, та випадків, якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, фактично пов'язаний з постійним представництвом або постійною базою, розташованими в цій другій Державі, і не може піддавати оподаткуванню нерозподілений прибуток компанії, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутків або доходів, що утворюються в цій другій Державі.

Стаття 11 ПРОЦЕНТИ

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак, такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником процентів, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

- a) 5 процентів валової суми процентів, якщо:
 - (i) одержувач є резидентом цієї другої Держави, і
 - (ii) такий одержувач є підприємством цієї другої Держави і є фактичним

власником процентів, і

(iii) проценти сплачуються відносно заборгованості, що виникає по продажу в кредит цим підприємством будь-яких виробів або промислового, комерційного або наукового обладнання підприємству першої згаданої Держави, за винятком тих випадків, коли продаж або заборгованість існує між спорідненими особами;

b) 10 процентів валової суми процентів в усіх інших випадках.

Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють спосіб застосування такого обмеження.

3. Незважаючи на положення пункту 2,

a) проценти, що виникають в Україні, оподатковуються тільки у Фінляндії, якщо проценти сплачуються:

(i) Державі Фінляндія, або її місцевому органу влади або установі;

(ii) Банку Фінляндії;

(iii) фінському Фонду по промислому сприянню Ltd. (FINNFUND) або Ltd Фінський Експортний Кредит; або

(iv) будь-якій іншій установі, аналогічній згаданій в підрозділі (iii), про які компетентні органи Договірних Держав можуть домовлятися час від часу;

b) проценти, що виникають у Фінляндії, оподатковуються тільки в Україні, якщо проценти сплачуються:

(i) Державі Україна, або її політико-адміністративному підрозділу або місцевому органу влади;

(ii) Національному Банку України;

(iii) Будь-якій установі, яка заснована в Україні після дати підписання цієї Конвенції, і які аналогічні будь-яким із згаданих в підрозділі (iii) підпункту a), і про які компетентні органи Договірних Держав можуть домовлятися час від часу;

c) проценти, що виникають в

(i) Договірній Державі по займу, представленому будь-якій із організацій, згаданих в пункті a) і підпункті b), і які сплачуються резиденту другої Договірної Держави, оподатковуються тільки в цій другій Державі;

(ii) проценти, що виникають в Україні по займу, представленому Фінською Радою по Гарантіям, і які сплачуються резиденту Фінляндії, оподатковуються тільки у Фінляндії.

4. Термін «проценти» при використанні в цій статті означає доход від боргових зобов'язань будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, доход від державних цінних паперів і доход від державних цінних паперів і доход від державних облігацій та позикових

зобов'язань, включаючи премії та виграші по цим цінним паперам, облігаціям та позиковим зобов'язанням.

5. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник процентів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргові зобов'язання, на підставі яких сплачуються проценти, фактично пов'язані з таким постійним представництвом чи постійною базою. В такому випадку, в залежності від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, чи є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з яким виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причини особливих відносин між платником і фактичним власником процентів або між ними обома і третьою особою, сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і фактичним власником процентів при відсутності подібних взаємовідносин, то положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. В такому випадку надмірна частина платежів, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави та з урахуванням інших положень цієї Конвенції.

8. ~~[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції] [Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі боргового зобов'язання, стосовно якого сплачується процент, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.]~~

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 8 статті 11 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ
(Положення про тест основної мети)**

Незважаючи на будь-які положення [Конвенції], пільга, передбачена [Конвенцією], не надається стосовно виду доходу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-якої домовленості або операції, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Конвенції].

**Стаття 12
РОЯЛТІ**

1. Роялі, які виникають в Договірній Державі і сплачуються резиденту другої

Договірної Держави, можуть оподатковуватися в цій другій Державі.

2. Однак, ці роялті, за винятком випадків тих видів платежів, що згадуються в підпункті а) пункту 3, можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але, якщо одержувач є фактичним власником роялті, податок, що стягується таким чином, не може перевищувати:

- а) 5 процентів валової суми роялті у випадку тих платежів, які згадані в пункті в) пункту 3;
- б) 10 процентів валової суми роялті у випадку тих платежів, які згадані в підпункті с) пункту 3.

Компетентні органи Договірних Держав вирішують за взаємною згодою питання про способи застосування цих обмежень.

3. Термін «роялті» при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування

- а) за використання або за право користування будь-яким комп'ютерним забезпеченням, патентами, дизайнами чи моделями, або планами;
- б) за користування або за право користування будь-якими секретними формулами чи процесами, або за інформацію («ноу-хау»), що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.
- с) за користування або право користування будь-яким авторським правом на літературний твір мистецтва або науки, включаючи кінематографічні фільми, будь-які фільми або плівки для радіо чи телевізійного мовлення, або будь-якими торговими марками.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом Договірної Держави, проводить комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14, в залежності від обставин.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо особа, яка сплачує роялті, – резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, яка сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, в зв'язку з яким виникло зобов'язання сплачувати роялті, і витрати по сплаті таких роялті несе таке постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають в Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причини особливих відносин між платником і фактичним власником роялті, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником роялті за відсутності таких відносин, то положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. В такому випадку надмірна частина платежів, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави та з урахуванням інших положень цієї

Конвенції.

7. ~~[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції] [Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до утворення або передачі права або майна стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.]~~

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 7 статті 12 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ
(Положення про тест основної мети)**

Незважаючи на будь-які положення [Конвенції], пільга, передбачена [Конвенцією], не надається стосовно виду доходу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-якої домовленості або операції, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Конвенції].

**Стаття 13
ПРИРІСТ ВАРТОСТІ МАЙНА**

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, як воно визначено у пункті 2 статті 6 і яке перебуває у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. ~~[ЗАМІНЕНО пунктом 4 статті 9 Багатосторонньої Конвенції] [Доходи, які одержані резидентом Договірної Держави від відчуження акцій або інших корпоративних прав в компанії, активи якої складаються переважно з нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.]~~

Пункт 4 статті 9 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 2 статті 13 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 9 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖЕННЯ
АКЦІЙ АБО ЧАСТКИ УЧАСТІ ОСОБИ, ВАРТІСТЬ ЯКИХ ОДЕРЖУЄТЬСЯ
ЗДЕБІЛЬШОГО З НЕРУХОМОГО МАЙНА**

Для цілей [Конвенції] доходи, одержані резидентом Договірної [Держави] від відчуження акцій або співставних з ними часток у праві власності, таких як участь у партнерстві або трастовій компанії, можуть оподатковуватися в іншій Договірній [Державі], якщо у будь-який час протягом 365 днів, що передують відчуженню, ці акції або співставні з ними частки у праві власності одержали більше 50 відсотків своєї вартості безпосередньо або опосередковано від нерухомого майна (нерухомості), розташованого в цій іншій Договірній [Державі].

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, яку резидент Договірної Держави має в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, включно з доходами від відчужування цього постійного представництва (окремо чи в сукупності з підприємством) чи цієї постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи підприємства Договірної Держави від відчужування морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації цих морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Державі.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого, ніж те, про яке йде мова в попередніх пунктах цієї статті, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що здійснює відчужування.

Стаття 14 **НЕЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ**

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковуються тільки в цій Державі, за винятком випадку, коли він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення цієї діяльності. Якщо у нього є така постійна база, доход може оподатковуватись в другій Державі, але тільки стосовно доходу, що приписується до цієї постійної бази.

2. Термін «професійні послуги» включає, зокрема, незалежні наукові, літературні, мистецькі, освітні або викладацькі види діяльності, так як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, зубних лікарів і бухгалтерів.

Стаття 15 **ЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ**

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20, платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, то винагороди, у зв'язку з цим, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1, винагороди, що одержуються резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковуються тільки в першій згаданій Державі, якщо:

- a) одержувач знаходиться в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом будь-якого дванадцятимісячного періоду, і
- b) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави, і
- c) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна

база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень даної статті, винагороди, одержувані у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій Державі.

Стаття 16 **ГОНОРАРИ ДИРЕКТОРІВ**

Гонорари директорів або інші подібні винагороди, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом правління директорів чи іншого подібного органу компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17 **АРТИСТИ І СПОРТСМЕНИ**

1. Незалежно від положень статей 14 і 15, доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом, від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доходи від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом у цій своїй якості, нараховуються не самому працівнику мистецтва або спортсмену, а іншій особі, то ці доходи можуть, незалежно від положень статей 7, 14 і 15, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються до доходів, що одержуються від діяльності, що виконується в Договірній Державі працівником мистецтва або спортсменом, якщо відвідування цієї Держави повністю або в основному фінансується із фондів другої Договірної Держави, або політико-адміністративних підрозділів або місцевих органів влади. В цьому випадку доход підлягає оподаткуванню відповідно до положень статті 7, статті 14 або статті 15, в залежності від обставин.

Стаття 18 **ПЕНСІЇ ТА АННУІТЕТИ**

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються у зв'язку з минулою роботою резиденту Договірної Держави, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1 і згідно з положеннями пункту 2 статті 19, пенсії та інша допомога, періодичні чи одноразові компенсації, сплачувані відповідно до законодавства з питань соціального страхування Договірної Держави або згідно з будь-якою суспільною програмою, організованою Договірною Державою, що мають на меті підвищення соціального добробуту, або будь-який аннуїтет, що виникає в цій Державі, може оподатковуватись у цій Державі.

3. Термін «аннуїтет», використаний у даній статті, означає встановлені суми, сплачувані

фізичній особі періодично в установлений час, під час її життя або під час визначеного або встановленого періоду часу за зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей (відмінну від наданих послуг).

Стаття 19 **ДЕРЖАВНА СЛУЖБА**

1. а) Платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, інші, ніж пенсії, що виплачуються Договірною Державою або політико-адміністративними підрозділами чи установами, або місцевими органами влади фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, або підрозділу чи установи, або місцевої влади, оподатковуються тільки в цій Державі.

б) Проте ці платня, заробітна плата та інші подібні винагороди оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, в якій ця фізична особа є резидентом, якщо служба здійснюється в цій Державі, і фізична особа:
 - I) є громадянином цієї держави; або
 - II) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.
2. а) Будь-які пенсії, які сплачуються Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом чи установою, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, або її політико-адміністративного підрозділу чи установи, або місцевого органу влади, оподатковуються тільки в цій Державі.

б) Однак ці пенсії оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є фізична особа, при умові, що вона є громадянином цієї Держави.
3. Положення статей 15, 16 і 18 застосовуються до платні, заробітної плати та інших подібних винагород і до пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням комерційної діяльності Договірною Державою, або її політико-адміністративним підрозділом чи установою, або місцевим органам влади.

Стаття 20 **СТУДЕНТИ І СТАЖУВАЛЬНИКИ**

1. Платежі, отримувані студентом чи практикантом, який є або був безпосередньо до приїзду у Договірну Державу резидентом іншої Договірної Держави і перебуває в першій Державі виключно з метою одержання освіти чи практики і призначені для утримання, одержання освіти або практики, не оподатковуються в цій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.
2. Студент університету чи іншого вищого освітнього закладу за отримування вищої освіти в Договірній Державі або стажувальник, який є або був безпосередньо до приїзду у другу Договірну Державу резидентом першої згаданої Держави і перебуває в другій Договірній Державі протягом тривалого періоду, що не перевищує 183 дні, не підлягає оподаткуванню в цій другій Державі відносно винагородження за послуги, що надаються ним у цій Державі за умови, що ці послуги пов'язані з його навчанням або практикою і винагородження здійснюється у вигляді грошової суми, необхідної для його утримання.

Стаття 21

ІНШІ ДОХОДИ

1. Види доходів резидента Договірної Держави незалежно від джерела їх виникнення, про які не йде мова в попередніх статтях цієї Конвенції, оподатковуються тільки в цій Державі.
2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 залежно від обставин.

Стаття 22

МАЙНО

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йдеться в пункті 2 статті 6, що є власністю резидента однієї Договірної Держави і розташоване в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Майно, представлене акціями або іншими корпоративними правами в компанії, активи якої складаються в основному з нерухомого майна, що знаходиться в одній Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.
3. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.
4. Майно, представлене морськими та повітряними судами, що експлуатуються підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських та повітряних суден, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.
5. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки в цій Державі.

Стаття 23

УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ

1. У Фінляндії подвійне оподаткування усувається таким чином:
 - а) Якщо резидент Фінляндії одержує доходи або володіє майном, які згідно з положеннями цієї Конвенції можуть оподатковуватись в Україні, Фінляндія, враховуючи положення підпункту b), дозволяє:
 - (i) вирахування з податку на доход цієї особи суми, що дорівнює

податку на доход, сплаченому в Україні;

(ii) вирахування з податку на майно цієї особи суми, що дорівнює податку на майно, сплаченому в Україні.

b) Дивіденди, сплачені компанією-резидентом України компанії, яка є резидентом Фінляндії і безпосередньо контролює мінімум 10 відсотків голосів компанії, що сплачує дивіденди, звільнюються від фінських податків.

c) Незважаючи на будь-які інші положення цієї Конвенції, фізична особа, яка є резидентом України та згідно з податковим законодавством Фінляндії стосовно фінських податків, наведених у статті 2, також розглядається як резидент Фінляндії і може оподатковуватись у Фінляндії. Однак Фінляндія дозволяє вираховувати з фінського податку будь-який сплачений український податок на доход або на майно згідно з положеннями підпункту а) цього пункту і пункту 3. Положення цього підпункту поширюються тільки на громадян Фінляндії.

2. В Україні подвійне оподаткування усувається таким чином:

a) На фінський податок, сплачуваний за законодавством Фінляндії та відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування з прибутку доходів або майна із джерел у Фінляндії (включаючи у випадку дивідендів податок, що сплачується у Фінляндії стосовно прибутку, із якого сплачуються дивіденди), буде робитись знижка у вигляді кредиту проти будь-якого українського податку, обчислюваного стосовно того ж прибутку, доходу або майна, стосовно яких обчислюється український податок.

b) Для цілей підпункту а) прибуток і доход, одержувані резидентом України, і майно, що належить йому, які можуть оподатковуватись у Фінляндії відповідно до цієї Конвенції, будуть вважатись такими, що виникають із джерел у Фінляндії.

3. Будь-яке вирахування або кредит, згадані у підпунктах а) і c) пункту 1 та підпункті а) пункту 2, не повинні, проте, перевищувати у Договірній Державі тієї частини податку на доход або майно, як було підраховано до надання вирахування або кредиту, яка стосується доходу або майна, які можуть оподатковуватись у цій другій Державі, залежно від обставин.

4. Якщо відповідно до будь-якого положення Конвенції одержуваний доход або майно резидента Договірної Держави звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми оподаткування на частину доходу або майна цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений від податку доход або майно.

Стаття 24 **НЕДИСКРИМІНАЦІЯ**

1. Громадяни Договірної Держави не підлягатимуть у другій Договірній Державі іншому або більш обтяжливому оподаткуванню чи виконанню будь-яких податкових зобов'язань, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати громадяни цієї другої Договірної Держави за тих же обставин. Це положення, незважаючи на положення статті 1, застосовується також до осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним

зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким громадяни цієї Держави піддаються або можуть піддаватися за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій договірній Державі, не повинно бути менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств, які здійснюють таку ж саму діяльність за тих же самих умов або обставин у цій другій Державі.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 5 статті 11 або пункту 5 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку цього підприємства повинні обчислюватись за тих же умов, за яких вони сплачувались і резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, для цілей визначення оподатковуваного майна цього підприємства, підлягати вирахуванню за таких же самих умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково, прямо чи посередньо перебуває у володінні чи під контролем одного чи декількох резидентів іншої Договірної Держави, не підлягають в першій Державі ніякому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, які були б інші або більш обтяжливі, ніж ті, які є чи можуть бути встановлені для інших подібних підприємств першої Держави.

6. Ніякі положення цієї статті не можуть тлумачитись як зобов'язання Договірної Держави надавати фізичним особам, що не мають статусу резидента в цій Державі, будь-які персональні пільги, знижки, звільнення або вирахування для цілей оподаткування, що надаються фізичним особам-резидентам.

Стаття 25 ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ

1. ~~[Перше речення пункту 1 статті 25 цієї Конвенції ЗАМІНЕНО пунктом 1 Статті 16 Багатосторонньої Конвенції] [Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування не у відповідності до положень цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених внутрішніми законодавствами цих Держав, подати свою заяву на розгляд компетентного органу влади Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її ситуація передбачена в параграфі 1 статті 24, на розгляд компетентного органу влади Держави, громадянином якої вона є.]~~

Перше речення пункту 1 статті 16 Багатосторонньої Конвенції замінює перше речення пункту 1 статті 25 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 16 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ

Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних [Держав] призводять або призведуть до того, що для цієї особи оподаткування не буде відповідати положенням [Конвенції], ця особа може, незалежно від засобів судового захисту, передбачених національним законодавством цих Договірних [Держав], подати заяву до компетентного органу будь-якої з Договірних [Держав].

Ця заява повинна бути представлена протягом трьох років з моменту надходження першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він вважатиме заяву обґрунтованою і якщо він сам не зможе прийти до задовільного рішення, вирішити цю проблему за взаємною згодою з компетентним органом іншої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає положенням Конвенції. При досягненні компетентними органами домовленості відшкодування або кредит на податки надаються Договірними Державами відповідно до досягнутої згоди. Досягнута домовленість підлягає виконанню незважаючи на будь-які строки, передбачені внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав намагатимуться вирішити за взаємною згодою всі труднощі або сумніви, які можуть виникати з приводу тлумачення чи застосування Конвенції. Вони можуть також консультуватися один з одним з метою уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 26 ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ

1. Компетентні органи Договірних держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, доки оподаткування не суперечить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтею 1. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, зберігається в таємниці в такий же спосіб, як і інформація, що отримується в рамках національного законодавства цієї Держави і надається лише особам чи органам влади (включаючи суди та адміністративні органи), що займаються оцінкою чи сбором податків, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Ці особи чи органи будуть використовувати інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати таку інформацію у ході відкритих судових засідань чи в судових рішеннях.

2. Положення пункту 1 в жодному випадку не повинні тлумачитись як покладання на Договірну Державу обов'язку:

- а) вживати адміністративні заходи, які порушують законодавство та адміністративну практику цієї чи іншої Договірної Держави;
- б) надавати інформацію, яка не могла бути одержана на підставі законодавства чи в рамках звичайної адміністративної практики цієї чи іншої Договірної Держави;
- в) надавати інформацію, яка розкривала би будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б державній політиці (суспільному порядку).

Стаття 27

ЧЛЕНИ ДИПЛОМАТИЧНИХ ПРЕДСТАВНИЦТВ І КОНСУЛЬСЬКИХ ПОСТІВ

Ніщо в цій Конвенції не буде зачіпати податкових привілеїв членів дипломатичних

представництв або консульських постів, установлених загальними нормами міжнародного права або положеннями спеціальних угод.

Стаття 28 **НАБУТТЯ ЧИННОСТІ**

1. Уряди Договірних Держав повідомляють один одного про те, що всі конституційні вимоги щодо набуття чинності цією Конвенцією виконані.

2. Конвенція набуває чинності через п'ятнадцять днів після дати надходження останнього з повідомлень, визначених у параграфі 1, і її положення будуть застосовуватись:

a) у Фінляндії:

(i) стосовно податків, що стягуються у джерела з доходу, одержаного на або після 1 січня календарного року, наступного після року вступу Конвенції у чинність;

(ii) стосовно інших податків на доходи і майно, що стягуються протягом будь-якого календарного року, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного після року вступу Конвенції у чинність;

b) в Україні:

(i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем вступу Конвенції у чинність;

(ii) стосовно податків на доходи підприємств для будь-якого оподаткованого періоду, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком вступу Конвенції у чинність;

(iii) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем вступу Конвенції у чинність.

3. З дня вступу цієї Конвенції у чинність такі Угоди між Урядом Республіки Фінляндії та Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік припиняють свою дію стосовно податків, до яких застосовується ця Конвенція, згідно з положеннями пункту 2:

a) Угода про взаємне звільнення повітряно-транспортних підприємств та їх персоналу від податків та внесків на соціальне страхування, підписана в Хельсінкі 5 травня 1972 року, (в подальшому – «Угода 1972 року»); та

b) Угода про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доход, та протокол, що додається до неї, підписані в Москві 6 жовтня 1987 року (в подальшому – «Угода 1987 року»).

4. Якщо будь-які положення Угод 1972 або 1987 років надають будь-яку велику знижку з податку чим вона повинна згідно з цією Конвенцією, то будь-яке таке положення, вказане вище, продовжує діяти:

a) стосовно податків, утриманих із джерела за період 12 місяців з того дня, коли

положення цієї Конвенції, в іншому випадку, вступили б у чинність згідно з положеннями пункту 2; та

b) стосовно інших податків, на податки, що стягуються на протязі першого податкового року відносно якого положення цієї Конвенції, в іншому випадку, вступили б у чинність згідно з положеннями пункту 2.

Стаття 29 **ЗАВЕРШЕННЯ ЧИННОСТІ**

Ця Конвенція буде залишатися в чинності до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Конвенції шляхом передачі через дипломатичні канали повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення п'яти років після дня вступу в чинність Конвенції. В такому випадку чинність Конвенції буде припинено:

a) у Фінляндії:

(i) стосовно податків, що стягуються у джерела з доходу, одержаного на або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;

(ii) стосовно інших податків на доходи і майно, що стягуються протягом будь-якого календарного року, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;

b) в Україні:

(i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;

(ii) стосовно податків на доход підприємств для будь-якого оподаткованого періоду, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;

(iii) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення.

У засвідчення чого, нижчепідписані, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в двох примірниках, у Києві 14 жовтня 1994 року українською, фінською та англійською мовами, всі три тексти мають однакову чинність. У разі розбіжностей перевага надається англійському тексту.

За Уряд України

За Уряд Республіки Фінляндія

(підпис)

(підпис)

ПРОТОКОЛ

Сьогодні при підписанні Конвенції між Урядом України і Урядом Республіки Фінляндія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно (надалі іменована як «Конвенція»), нижчепідписані домовились по слідуючих положеннях, які являють собою невід'ємну частину Конвенції:

1. По статті 5 пункту 3

Не дивлячись на положення пункту 3 статті 5 Конвенції, компетентні органи Договірної Держави, в якій підприємство другої Договірної Держави займається будівництвом будівлі або виконує іншу діяльність або користується згаданим у цьому пункті, може по заяві підприємства у кожному випадку збільшувати після закінчення періоду часу існування постійного представництва згідно з положеннями цього пункту, якщо є переконливі і достатні причини для такого збільшення. Однак збільшення періоду часу, згаданого в попередніх реченнях, в будь-якому випадку не повинно перевищувати 24 місяці.

2. По статті 13 пункту 2 та статті 22 пункту 2

Для цілей пункту 2 статті 13 та пункту 2 статті 22 Конвенції участь в товаристві розглядається як корпоративні права в компанії, за умовою, що товариство вважається юридичною особою згідно з законодавством Договірної Держави, в якій воно засновано.

У засвідчення чого, нижчепідписані, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

Вчинено в двох примірниках у Києві 14 жовтня 1994 року українською, фінською та англійською мовами, всі три тексти мають однакову чинність. У разі розбіжностей перевага надається англійському тексту.

За Уряд України

(підпис)

За Уряд Республіки Фінляндія

(підпис)